

[Lange.]

til al den Import, som nu foregaar i Dollars, til 5,18, er Problemet jo klart, men hvis det f. Eks. bliver saaledes, at nogle skal kunne dække sig til 5,18, medens andre maa betale en højere Kurs, vil jeg gerne spørge: Hvorledes forholder det sig med Landbrugets Import? Jeg forstaaer, at Landbrugets Import, naar den skal købes i Sterling over Clearingkontoen, skal betales med 19,40 plus det Tillæg, som Nationalbanken mener er nødvendigt, men hvis den købes i Dollars, skal den kunne købes til 5,18. Skal ogsaa andre Varer, der indføres, kunne købes til denne Kurs, eller vil der blive gjort Forskel paa de forskellige Varearter?

Den højtærede Landbrugsminister sagde, at det, man opnaaede, var at faa et sikkert Grundlag at disponere paa, og dette er ogsaa overordentlig vigtigt. Jeg kan ogsaa erkende, at man inden for i hvert Fald visse Grænser faar en betydelig større Sikkerhed med Hensyn til Landbrugets Eksportvarer, hvilket jeg kun kan anse for heldigt, men det forekommer mig, at det modsatte bliver Tilfældet for Importens Vedkommende, og særlig hvis man ikke kan faa nogen virkelig Klarhed over, efter hvilke Retningslinier man vil gaa frem. Hvis Forholdet er saaledes, at Nationalbanken fra Dag til Dag kan forandre Bestemmelser, forandre Fremgangsmaade, hvis det i høj Grad bliver Valutakontoret, der kommer til at afgøre, hvorledes man skal kunne finansiere den Import, som Importørerne er nødt til at foretage, bliver det et meget usikkert Grundlag, som Importørerne kommer til at arbejde paa.

Jeg vil gerne bede den højtærede Landbrugsminister om, saa vidt det er ham muligt, at besvare de Spørgsmaal, jeg her har rettet. Jeg synes, at Rigsdagen har et vist Krav paa, at den, naar den vedtager et saa vidtgaaende Lovforslag som dette, da har faaet nogen Oplysning om disse afgørende Spørgsmaal.

Saa vil jeg ogsaa gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister med Hensyn til Forstaaelsen af § 4, hvori der gives Ministeren en Bemyndigelse til at opkræve en Afgift af 6 Kr. af enhver Beholdning af udenlandsk Foderkorn. Det er jo en Bemyndigelse; Landbrugsministeren har altsaa Lov til at lade være at opkræve disse 6 Kr., men det gaar jeg ud fra ikke er Meningen. Hvorledes vil man saa forholde sig over for de Varer, der er solgt, men ikke leveret? Hvorledes med de Landmænd, som i Henhold til den hidtil gældende Be-

kendtgørelse har afleveret deres Brødkorn, men ikke har været i Stand til at faa leveret Majs eller andet udenlandsk Foderkorn, som de skulde have til Erstatning, fordi denne Majs eller dette Foderkorn ikke er naaet frem eller ikke har kunnet blive transporteret ud til Landmændene? Skal disse Landmænd betale en 6 Kr. højere Pris, fordi man nu har faaet denne Efterbeskatning, eller skal Købmanden, der har solgt det, eller Andelsforeningerne, der har solgt det, tage dette Tab? Jeg vil gaa ud fra, at Landbrugsministeren kan benytte sin Bemyndigelse, og jeg synes, at han ogsaa bør benytte sin Bemyndigelse paa den Maade, at de Varer, der er solgt, naturligvis skal leveres til de aftalte Priser og altsaa ikke være Genstand for Efterbeskatning.

Men saaledes som Forholdene ligger, at der mange Steder ikke har været Varer fremme, er det maaske ikke altid et virkeligt Salg, der ligger til Grund, men en Aftale, som man naturligvis har haft til Hensigt at holde, idet Købmanden f. Eks. har sagt til en Landmand: Jeg skal nok levere Dem noget Majs, naar jeg engang faar det frem. Der er ogsaa det Forhold, at nogle Landmænd har kunnet udnytte den Mulighed at faa ombyttet deres Brødkorn med Majs til den lave Pris, hvorimod andre Landmænd af en eller anden Grund ikke har kunnet faa dette ordnet, og man har hidtil ment at kunne gaa ud fra, at Tilskudsordningen ogsaa vilde blive fortsat efter den 1. April.

I hvert Fald i Handelskredse har man maattet gaa ud fra, at Tilskudsordningen paa 6 Kr. vilde blive fortsat efter 1. April, idet jeg ved, at den højtærede Landbrugsminister over for Centralkontoret, som har Eneret til at importere Korn- og Foderstoffer her til Landet, har afgivet bindende Tilsagn om, at alle de Varer, der kommer frem i de nærmeste Maaneder, skulde billigøres med 6 Kr. Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister: Hvorledes kan et saadant Tilsagn forenes med Bestemmelsen om Opkrævning af 6 Kr. pr. Tønde? Naar Centralkontoret har ønsket og faaet disse Tilsagn, der i hvert enkelt Tilfælde gælder for bestemte Dampere, er det, fordi man har haft den Opfattelse, at man maaske havde købt for meget fremmed Korn ind. Den højtærede Landbrugsminister har imidlertid været interesseret i, at der blev gjort store Indkøb, og det kan jeg for saa vidt godt forstaa, da jeg er klar over, at hvis det viste sig, at der kom for lidt Korn frem, vilde nogle kritisere den højtærede Landbrugsminister og sige, at